

Sotsiaalmeedia ja tegelik elu

Tänapäeva maailmas tundub juurdepääs internetile inimõigusena. Samas vajame virtuaalkeskonna jaoks reegleid, et kaitsta kõigi kasutajate heaolu nii praegu kui ka tulevikus.

Kui oma pereelu tutvustavad suunamudijad jagavad mõnikord kaadreid oma lastest, ei mõtle nad, et täiskasvanuks saades ei pruugi need lapsed sugugi rõõmustada, et Instagramis on video sellest, kuidas nad kümme või viisteist aastat tagasi koerust tegid. Lapsevanema meelest oli see lihtsalt vahva ja naljakas, aga niisugused lapseas filmitud kaadrid võivad noorele inimesele hiljem piinlikkust valmistada, sest video on ju avalik ja seda on näinud tuhanded silmapaarid.

Ometi võib sotsiaalmeediakontost abigi olla: näiteks teise riiki kolimine või uue kooliga kohanemine võib olla keeruline, kuid teistega mõtteid jagades võib olukorraga toimetulek olla lihtsam. Sotsiaalmeedia keskkondadest võib sageli leida tuge ja vajalikke teadmisi, nii et pole vaja hakata ise jalgratast leiutama. Kuidas mantlile nõopi ette õmmelda või kuidas moosi keeta? Enam ei pea ema või vanaema käest küsima. Otsi YouTube'ist vajalik video ja kõik saabki tehtud.

Palju on räägitud sellest, et sotsiaalmeedia loodud ettekujutused – ärkan kell kuus, käin iga päev trennis, minu kodu on kogu aeg ideaalselt korras – tekitavad stressi. Õnneks on ka suunamudijaid, kes aitavad sellist sotsiaalset survet vähendada. Tuhandel inimestel on võimalik näha, et nad on mõnikord kurvad ja elavad igavat elu: sõidavad kooli, lähevad koju õppima, käivad koeraga jalutamas ja lähevad magama. See on äravahetamiseni sarnane paljude noorte igapäevaeluga ja pakub äratundmisrõõmu.

Sotsiaalmeedia on kindlasti tulnud, et jääda. Nii tore on ju seal jagada oma muljeid, avastusi ja teadmisi! Ja kas pole uhke tunne õpetada vanaemale, kuidas sõbrannaga videokõnet pidada, või väikevennale, kuidas internetist lemmikmultikat otsida? Digioskuste jagamisel ei ole vanusepiiranguid, seda saavad teha nii lasteaialapsed kui ka vanavanemad.

Digimaailma võimaluste ja ohtude tutvustamisega tuleks alustada juba lasteaias ja koolis, sest tuleviku sotsiaalmeediastaarid ja kasutajad sirguvad just sealt. Lisaks jääb praeguste noorte õlule ka selliste uute sotsiaalmeedia keskkondade arendamine, mille kasutamine oleks jõukohane igas vanuses inimestele, et hoida suhteid nii lähemal kui ka kaugemal viibivate pereliikmete, sõprade ja mõttekaaslastega ning tutvuda turvaliselt uute paikade ja inimestega.